

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In sex partes tributæ

Qvae Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

§. 6. De vitæ contemplatiuæ excellentijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](#)

DE VITAE CONTEMPLA-
tiuæ excellentijs.

§.6.

a Lu. 10. 42

D Tho. 2.2
g. 182. a.1.
G. 2.

b Ioh. 15.16.

ONCLVDENS tandem Christus, quod intendebat a Maria, inquit, optimam partem elegit, quan non auferetur ab ea. In qua sententia illud est primum obseruadum, licet Christus asseruerit: Mariam meliorem eam partem, quæ Contemplationis est, elegisse, ut quæ libertate arbitrij sui ad illam vitæ rationem se accommodasset; fontem tamen & originem talis electionis fuisse gratiam & Dei inspirationem, quæ Mariæ voluntatem ad eam permouit: nam etiam in his viuendi rationibus locum habet, quod Christus aliquando discipulis dixit: b Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, pertinetque ad Spiritum sanctum, ut alias distribuit, hanc etiam gratiam cui velit, & cui ad salutem perfectionem conuenit, inspirare; sed ne tamen ullus se ab ea, quoad poterit, procuranda excuset, dixit Christus: Mariam eam vitæ rationem elegisse; quæ, ipso authore, ACTIVÆ preferenda est, quam elegerat Martha; eo quod illa summo bono, à quo omnis promanat bonitas, sit magis coniuncta; faciatque

h. mi

hominem D^O similiorem, & Angelis eius; & nobilissimas duas animæ facultates, intelligentiam & voluntatem perficiat: illam quidem excellentissimo sapientiæ actu, quæ est ipsius D^EI cognitio, illustrando: hanc vero excellentissimo & heroico charitatis actu, qui est D^EI amor, inflammando; & ut ab hoc oritur amor erga proximum; ita ex contemplatione perfectio procedit operum externorum. quia fervorem eis, spiritum, dulcedinem, & plenitudinem impertit.

H^IS excellentijs eam quoque Christus adiunxit, *qua non auferetur ab ea*. atque si diceret: nec propter causas, quas adfers; nec ob querelas, quas proponis, Mariæ auferam partem, quam elegit; ut tuam amplectatur: quæ etsi bona sit, illius tamen est melior. Hoc adimpleret Christus tribus modis.

PRIMV M, quia quem singulariter ad eam vitæ rationem vocauit, nunquam, quod in se est, ab ea reuocat; aut ab alio reuocari probat; aut, ab ipso vocato, ob humanas apparentes rationes persuasionsve deserit, placet; sed vult potius eum in arresto instituto ad finem usque vitæ perseuerare.

SECVNDO, quos inspiratione motio-neque sua ad excellens hoc exercitium inuitat & deducit, nec ipse certis suis ac designatis horis illud exequi impedit; nec,

II.

ut alij apparentibus eos virtutis titulis impedianc, probat: potius eos, ut hic Mariam, defendit, & in illorum defensionem illud Canticorum usurpat. c Adiuro vos filia Hierusalem, ne suscitetis, nec euigilare faciatis dilectam, quoad usq; ipsa velit; quasi dicat, ne dulcem Contemplationis somnum quietemque, qua mecum gaudet, turbetis, donec desiderio suo ac necessitati satisfaciat: nam cum ipsius voluntas mea sit valde coniuncta, tunc ipsa excitari ab eo homine volet, cum id mihi placere intelliget. Ideoque cum vel proximi charitatem, vel Superioris obedientiam aliud exigere animaduertet, statim accurret.

D.Tho. 2.2

q.180. a. 4.

& q.181.

a.4.

Lib. ult dc
Ciu. Dei ad
finem.

Deniq; nunquam Deus electis suis auferet contemplationem, quam hic inchoarunt; sed eam perficiet: in morte enim, eti Aeternæ vita cessent actiones, nunquam tamen DEI contemplatio cessat, in qua beatitudo & aeterna vita consistit. Ut enim Augustinus ait: ibi vacabimus, & videbimus, amabimus, & laudabimus: ibi DEVS sine fine videbitur; sine fastidio amabitur; sine fatigatione laudabitur.

Hoc munus, hic affectus, hic actus erit in omnibus; in quo per omnia seculorum secula perdurabimus.

Amen.

DE